

RO

RO

RO

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE

Bruxelles, 11.7.2007
COM(2007) 391 final

CARTE ALBĂ

CARTEA ALBĂ PRIVIND SPORTUL

(prezentată de Comisie)

{SEC(2007) 932}

{SEC(2007) 934}

{SEC(2007) 935}

{SEC(2007) 936}

1. INTRODUCERE

"Sportul face parte din patrimoniul oricărui bărbat și al oricărei femei, iar absența acestuia nu poate fi nicicând compensată." – Pierre de Coubertin¹.

Sportul² este un fenomen social și economic în continuă dezvoltare, cu o contribuție importantă la obiectivele strategice ale Uniunii Europene referitoare la solidaritate și prosperitate. Idealul olimpic de dezvoltare a sportului în vederea promovării păcii și înțelegerii între națiuni și culturi, precum și a educației celor tineri, s-a născut în Europa și a fost susținut de Comitetul Olimpic Internațional și de Forul Olimpic European.

Sportul îi atrage pe cetățeni, dintre care majoritatea participă în mod regulat la activități sportive. Acesta generează valori importante precum: spiritul de echipă, solidaritatea, toleranța și fair play-ul, contribuind la dezvoltarea și împlinirea personală. De asemenea, sportul promovează contribuția activă a cetățenilor UE la societate și, în acest sens, sprijină cetățenia activă. Comisia recunoaște rolul esențial al sportului în cadrul societății europene, mai ales la momentul de față, când este necesar să se apropie de cetățeni și să se ocupe de aspecte de care aceștia sunt direct interesați.

Cu toate acestea, sportul se confruntă cu pericole și provocări nou apărute în societatea europeană, precum presiunea comercială, exploatarea tinerilor sportivi, dopajul, rasismul, violența, corupția și spălarea banilor.

Această inițiativă marchează momentul în care Comisia abordează pentru prima dată într-un mod cuprinzător aspectele legate de sport. Obiectivul său general este de a da rolului pe care sportul îl are în Europa o orientare strategică, de a încuraja dezbaterile pe tema unor probleme specifice acestuia, de a îmbunătăți gradul de vizibilitate a domeniului sportiv în cadrul politicilor elaborate la nivelul UE și de a sensibiliza opinia publică cu privire la necesitățile și aspectele specifice acestui sector. Inițiativa are drept scop de a ilustra aspecte importante precum punerea în aplicare a legislației UE în domeniul sportiv și își propune, de asemenea, să stabilească în continuare noi acțiuni legate de domeniul sportului la nivelul UE.

Prezenta Carte albă nu pornește de la zero. Sportul se înscrie în sfera de aplicare a *acquis-ului comunitar*, iar politicile europene deja au avut un impact considerabil și din ce în ce mai puternic asupra sportului, într-o serie de domenii diferite.

Rolul important al sportului în societatea europeană și caracterul său specific au fost recunoscute în decembrie 2000 prin intermediul declarației Consiliului European privind caracteristicile specifice ale sportului și funcția sa socială în Europa, acestea fiind elemente care trebuie luate în considerare în punerea în aplicare a politicilor comune („declarația de la Nisa”). Aceasta specifică faptul că organizațiilor sportive și statelor membre le revine în primul rând responsabilitatea de a gestiona aspectele legate de domeniul sportiv, federațiile

¹ Pierre de Coubertin (1863-1937), pedagog și istoric de origine franceză, fondator al Jocurilor Olimpice moderne.

² Din motive de claritate și simplitate, în prezenta Carte albă privind sportul se va utiliza definiția „sportului” care a fost stabilită de Consiliul Europei: „toate formele de activități fizice care, printr-o participare mai mult sau mai puțin organizată, au drept obiectiv expresia sau ameliorarea condiției fizice și psihice, dezvoltarea relațiilor sociale sau dobândirea unor rezultate pozitive în competițiile de toate nivelurile.”

sportive având un rol decisiv în acest sens. De asemenea, declarația clarifică faptul că organizațiile sportive trebuie să își ducă la îndeplinire sarcina ce le revine de a-și organiza și promova propriile sporturi „odată cu respectarea legislației comunitare”. În același timp, aceasta recunoaște faptul că, „deși nu are prerogative directe în acest domeniu, Comunitatea trebuie, în activitatea sa derulată în temeiul diferitelor dispoziții ale Tratatului, să aibă în vedere funcțiile sociale, educaționale și culturale inerente sportului și să îl trateze în mod special, pentru a respecta și proteja codul etic și solidaritatea esențiale conservării rolului social.” Instituțiile europene au recunoscut specificitatea rolului pe care sportul îl are în cadrul societății europene, prin intermediul structurilor bazate pe voluntariat, în domenii precum sănătatea, educația, integrarea socială și cultura.

Parlamentul European a urmărit cu interes diversele provocări cu care sportul se confruntă la nivel european și pe parcursul ultimilor ani s-a ocupat în mod regulat de aspecte referitoare la domeniul sportiv.

În pregătirea prezentei Cărți albe, Comisia a organizat numeroase consultări cu părțile interesate din domeniul sportiv, cu privire la probleme de interes comun și la consultarea online. Aceste consultări au demonstrat faptul că există un nivel considerabil de așteptări cu privire la acțiunile ce trebuie întreprinse în acest domeniu la nivel european și la nivelul UE.

Prezenta Carte albă se axează pe rolul social al sportului, pe dimensiunea economică a acestuia și pe modul în care este organizat în Europa, precum și pe acțiunile de continuare a acestei inițiative. Propunerile concrete de acțiuni viitoare ale UE sunt reunite într-un plan de acțiune ce poartă numele lui Pierre de Coubertin și care conține activitățile ce urmează a fi puse în aplicare sau a fi sprijinite de către Comisie. Un document de lucru al Comisiei conține cadrul și contextul propunerilor, inclusiv anexele referitoare la sport și normele UE privind concurența, la sport și libertățile pe piața internă, precum și la consultarea factorilor implicați.

2. ROLUL SOCIAL AL SPORTULUI

Sportul este un domeniu de activitate umană care prezintă un grad înalt de interes pentru cetățenii Uniunii Europene și care deține un potențial imens de a-i reuni și de a se adresa tuturor, indiferent de vârstă sau origine socială. În conformitate cu un sondaj Eurobarometru efectuat în noiembrie 2004³, aproximativ 60% dintre cetățenii europeni participă în mod regulat la activități sportive organizate în cadrul sau în afara a circa 700 000 cluburi sportive care fac parte, la rândul lor, dintr-o serie de asociații și federații. Marea majoritate a activităților sportive se desfășoară în cadrul unor structuri non-profesioniste. Sportul profesionist are o importanță din ce în ce mai mare și contribuie, de asemenea, la dezvoltarea rolului social al sportului. În afara aspectului de îmbunătățire a sănătății cetățenilor europeni, sportul are și o dimensiune educațională și un rol social, cultural și de recreere. Rolul social al sportului poate sprijini și consolidarea relațiilor externe ale Uniunii.

2.1 Îmbunătățirea sănătății publice prin intermediul activităților fizice

Lipsa de activitate fizică duce la excesul de greutate, favorizează apariția obezității și a unor afecțiuni cronice precum bolile cardio-vasculare și diabetul, care afectează calitatea vieții, pun în pericol viața persoanelor și creează probleme economiei și bugetului alocat sănătății.

³ Eurobarometru special (2004): Cetățenii Uniunii Europene și sportul.

Cartea albă a Comisiei „Strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate”⁴ subliniază importanța adoptării de acțiuni pro-active în vederea contracarării declinului înregistrat în privința activităților fizice, iar acțiunile sugerate în cele două Cărți în privința activităților fizice se vor completa reciproc.

Ca instrument de sprijinire a activităților fizice menite să îmbunătățească sănătatea, mișcarea sportivă exercită o influență mai importantă decât oricare altă mișcare socială. Sportul reprezintă o activitate atractivă pentru oameni și beneficiază de o imagine pozitivă. Cu toate acestea, potențialul recunoscut al mișcării sportive de sprijinire a activităților fizice menite să îmbunătățească sănătatea adesea nu este folosit pe deplin și trebuie să fie dezvoltat.

Organizația Mondială a Sănătății (OMS) recomandă cel puțin 30 de minute de activitate fizică ce necesită un efort moderat (inclusiv activități sportive, dar nu numai) pe zi pentru adulți și 60 de minute pentru copii. Autoritățile publice și organizațiile private din statele membre ar trebui să contribuie la atingerea acestui obiectiv. Unele studii recente arată faptul că progresele înregistrate până în prezent în acest domeniu nu sunt suficiente.

(1) Comisia propune elaborarea în cooperare cu statele membre, până la sfârșitul anului 2008, a unor noi orientări referitoare la activitățile fizice.

Comisia recomandă promovarea la nivel ministerial a unei cooperări consolidate între sectoarele sănătății, al educației și al sportului în statele membre, în vederea definirii și a punerii în aplicare a unor strategii coerente de reducere a incidenței excesului în greutate, a obezității și a altor riscuri pentru sănătate. În acest context, Comisia încurajează statele membre să examineze modul în care promovează conceptul de viață activă prin intermediul sistemelor naționale de educație și de formare, inclusiv prin formarea profesorilor.

Organizațiile sportive sunt încurajate să aibă în vedere potențialul propriu de încurajare a activităților fizice menite să îmbunătățească sănătatea și să întreprindă acțiuni în acest scop. Comisia va facilita schimbul de informații și de bune practici, în special cu privire la tineret, cu accent pe nivelul începător.

(2) Comisia va sprijini o rețea pentru Activitățile Fizice de Îmbunătățire a Sănătății (HEPA) la nivelul UE și dacă este cazul, mai multe rețele specializate, de dimensiuni mai mici, care să se ocupe de aspecte specifice legate de acest subiect.

(3) Comisia va transforma activitățile menite să îmbunătățească sănătatea într-un element cheie al activităților sale legate de sport și va încerca să acorde o atenție sporită acestui domeniu prioritar în privința instrumentelor financiare corespunzătoare, inclusiv:

- Cel de-al șaptelea program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică (aspecte legate de stilul de viață, care sunt relevante din punct de vedere al sănătății);
- Programul privind sănătatea publică pentru perioada 2007-2013;
- Programele Tineret și Cetățenie (cooperare între organizații sportive, școli, societatea civilă, părinți și alți parteneri de la nivelul local);

⁴

COM(2007) 279 definitivă la 30.5.2007

- Programul de învățare continuă (de formare a profesorilor și de cooperare între școli).

2.2 Unirea forțelor în lupta împotriva dopajului

Dopajul reprezintă o amenințare pentru sport în întreaga lume, inclusiv pentru sporturile practicate la nivel european. Acesta subminează principiul competiției deschise și corecte. Dopajul reprezintă un factor descurajant pentru practicarea sporturilor, în general și îi expune pe sportivii profesioniști la un stres nejustificat. Acesta afectează în mod semnificativ imaginea sportului și prezintă probleme serioase pentru sănătatea persoanelor. La nivel european, lupta împotriva dopajului trebuie să ia în considerare atât aplicarea legii, cât și dimensiunea sănătății și pe cea a prevenirii.

(4) Se pot dezvolta parteneriate între agențiile de aplicare a legii din statele membre (poliția de frontieră, cea de la nivel național și local, vămile etc.), laboratoarele acreditate de Agenția Mondială Antidoping (WADA) și INTERPOL în vederea asigurării, într-un cadru de siguranță, a unui schimb oportun de informații referitoare la substanțele și la practicile de dopaj. UE ar putea sprijini astfel de eforturi prin organizarea de cursuri de formare și prin crearea de rețele între centrele de formare a polițiștilor.

Comisia recomandă ca, pe întregul teritoriu al UE, comerțul cu substanțe dopante ilicite să fie tratat în aceeași modalitate în care este tratat comerțul cu droguri ilicite.

Comisia cere tuturor factorilor cu responsabilitate în domeniul sănătății publice să aibă în vedere riscurile pe care dopajul le prezintă pentru sănătate. De asemenea, aceasta solicită organizațiilor sportive să elaboreze norme de bună practică în vederea asigurării unei mai bune informări și educări a tinerilor sportivi și sportive cu privire la substanțele dopante, rețetele medicale care ar putea conține astfel de substanțe, precum și cu privire la implicațiile pe care aceste substanțe le au asupra sănătății.

UE ar putea beneficia de o abordare mai bine coordonată a aspectelor legate de lupta împotriva dopajului, în special prin definirea unei poziții comune în relațiile cu Consiliul European, WADA și UNESCO și prin schimbul de informații și bune practici între guverne, organizațiile naționale antidopaj și laboratoare. Punerea în aplicare corespunzătoare în statele membre a Convenției UNESCO împotriva dopajului în sport reprezintă un element extrem de important în acest context.

(5) Comisia va avea un rol de facilitare, de exemplu prin sprijinirea rețelei de organizații naționale antidopaj din statele membre.

2.3 Sporirea rolului deținut de sport în educație și formare

Prin rolul pe care îl deține în educația formală și nonformală, sportul contribuie la îmbogățirea capitalului uman la nivel european. Valorile transmise prin intermediul sportului ajută la dezvoltarea cunoștințelor, a motivației, aptitudinilor și a pregătirii pentru efortul individual. Timpul petrecut în practicarea activităților sportive la școală și la facultate produce efecte benefice pentru sănătate și educație, efecte care trebuie să fie consolidate.

Pe baza experienței acumulate în cursul Anului european al educației prin sport 2004, Comisia încurajează sprijinirea activităților sportive și fizice prin intermediul diferitelor inițiative politice în domeniul educației și al formării, inclusiv prin dezvoltarea de aptitudini

sociale și civice, în conformitate cu Recomandarea din 2006 privind competențele cheie pentru învățarea continuă⁵.

(6) Sportul și activitatea fizică pot fi sprijinite prin intermediul programului pentru Învățarea Continuă. Promovarea participării la oportunitățile educaționale prin intermediul sportului reprezintă în acest sens o prioritate pentru parteneriatele între școli, sprijinite prin programul Comenius, pentru acțiunile structurate în domeniul învățământului și formării profesionale sprijinite prin programul Leonardo da Vinci, pentru rețelele tematice și mobilitatea din domeniul învățământului superior, sprijinite prin programul Erasmus, precum și pentru proiectele multilaterale din domeniul formării adulților, sprijinite prin programul Grundtvig.

(7) Se poate solicita sprijin pentru sectorul sportiv și prin intermediul cererilor individuale de propuneri privind punerea în aplicare a Cadrului european al calificărilor (EQF) și a Sistemului european de credite pentru învățământul și formarea profesională (ECVET). Sectorul sportiv a fost implicat în dezvoltarea EQF și a fost selectat în 2007/2008 ca beneficiar al asistenței financiare. Având în vedere mobilitatea profesională ridicată a sportivilor și fără a aduce atingere Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, acest sector ar putea fi de asemenea desemnat ca sector pilot pentru punerea în aplicare a ECVET, în vederea sporirii gradului de transparență a sistemelor naționale pentru aptitudini și calificare.

(8) Comisia va introduce acordarea etichetei europene acelor școli care sunt implicate în mod activ în sprijinirea și promovarea activităților fizice în mediul școlar.

În vederea asigurării reintegrării sportivilor profesioniști pe piața muncii la sfârșitul carierei sportive a acestora, Comisia subliniază importanța de a se lua în considerare din timp necesitatea de a asigura tinerilor sportivi și sportive o formare pentru „o dublă carieră” și de a dispune la nivel local de centre de formare de un înalt profesionalism, capabile să protejeze interesele de ordin moral, educațional și profesional ale acestor tineri.

Comisia a lansat un studiu privind formarea tinerilor sportivi și sportive din Europa, rezultatele acestuia putând fi folosite în elaborarea politicilor și programelor menționate anterior.

Promovarea și investițiile în pregătirea în condiții corespunzătoare a tinerilor sportivi și sportive cu calități deosebite reprezintă un element crucial pentru dezvoltarea durabilă a sportului, la toate nivelurile. Comisia subliniază faptul că sistemele de formare a tinerilor sportivi și sportive cu aptitudini remarcabile ar trebui să fie deschise participării tuturor, fără discriminări în privința naționalității cetățenilor UE.

(9) Regulile prin care se solicită echipelor să includă o anumită cotă de sportivi care au fost formați la nivel local ar putea fi acceptate, ele fiind compatibile cu dispozițiile Tratatului referitoare la libera circulație a persoanelor, dar numai cu condiția ca acestea să nu ducă la niciun fel de discriminare directă bazată pe naționalitate și ca orice eventuale efecte ale unei discriminări indirecte care ar putea deriva din aplicarea acestor reguli să poată fi justificate ca fiind proporționale cu un obiectiv legitim urmărit, precum intensificarea și protejarea pregătirii și dezvoltării tinerilor sportivi talentați. Studiul aflat în desfășurare privind formarea

⁵ Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind competențele cheie pentru învățarea continuă (Jurnalul Oficial 394 din 30.12.2006).

tinerilor sportivi și sportive din Europa va oferi informații utile acestei analize.

2.4 Promovarea voluntariatului și a cetățeniei active prin intermediul sportului

Participarea la o echipă, principiile de fair play, respectare a regulilor jocului, respect față de ceilalți, solidaritate și disciplină, precum și organizarea de activități sportive adresate amatorilor cu sprijinul cluburilor sportive non-profit și al voluntariatului sunt elemente menite să consolideze cetățenia activă. Voluntariatul în cadrul organizațiilor sportive oferă numeroase oportunități pentru educația nonformală, aceste oportunități trebuind a fi recunoscute și consolidate. Sportul oferă, de asemenea, posibilități atractive pentru implicarea și angajamentul tinerilor în societate și poate avea un efect benefic în contracararea delincvenței.

Există, cu toate acestea, noi tendințe referitoare la modul în care este practicat sportul, în special de către tineri. Se remarcă o tendință ascendentă de practicare a sporturilor individuale, mai curând decât a celor colective și cu o structură organizată, ceea ce duce la reducerea numărului de voluntari pentru cluburile sportive destinate amatorilor.

(10) Împreună cu statele membre, Comisia va identifica provocările cheie cu care se confruntă organizațiile sportive nonprofit, precum și principalele caracteristici ale serviciilor asigurate de aceste organizații.

(11) Comisia va sprijini sportul practicat la nivel începător prin intermediul programului „Europa pentru cetățeni”.

(12) Comisia va propune, de asemenea, încurajarea tinerilor să se implice în activități sportive prin intermediul programului „Tineretul în acțiune”, în domenii precum schimburile de tineri și oferirea de asistență pe bază de voluntariat în cursul evenimentelor sportive.

(13) Comisia va dezvolta în continuare schimbul de informații și bune practici cu privire la voluntariat în sport cu implicarea statelor membre, a organizațiilor sportive și a autorităților locale.

(14) Pentru a înțelege mai bine cerințele și necesitățile specifice ale sectorului sportiv pe bază de voluntariat în cadrul elaborării de politici la nivel european și național, Comisia va lansa un studiu european privind voluntariatul în sport.

2.5 Utilizarea potențialului sportului cu privire la incluziunea socială, integrarea și șansele egale

Sportul are o contribuție importantă la coeziunea economică și socială, precum și la formarea unor societăți mai bine integrate. Toți locuitorii trebuie să aibă acces la sport. În acest sens, este necesară abordarea necesităților specifice și a situației grupurilor insuficient de bine reprezentate, iar rolul special pe care sportul îl poate avea pentru tineri, pentru persoanele cu handicap și pentru cei ce aparțin unor categorii defavorizate trebuie să fie luat în considerare. Sportul poate facilita, de asemenea, integrarea în societate a imigranților și a persoanelor de origine străină și poate sprijini dialogul intercultural.

Sportul promovează sentimentul apartenenței comune și al participării și poate, în acest sens, reprezenta un instrument important pentru integrarea imigranților. În acest context, punerea la dispoziție a spațiilor destinate practicării sporturilor și sprijinirea activităților legate de

domeniul sportiv sunt importante în vederea facilitării interacțiunii pozitive dintre imigranți și societatea care îi găzduiește.

Comisia consideră că este posibilă o mai bună utilizare în cadrul politicilor, al acțiunilor și al programelor Uniunii Europene și al statelor membre, a potențialului sportului ca instrument de incluziune socială. Aceasta include contribuția sportului la crearea de locuri de muncă și la creșterea economică, precum și la revitalizare, în special în zonele defavorizate. Activitățile nonprofit care contribuie la coeziunea și incluziunea socială a grupurilor vulnerabile pot fi considerate ca servicii sociale de interes general.

Metoda deschisă de coordonare a protecției sociale și a incluziunii sociale va continua să includă sportul ca instrument și indicator. Studiile, seminariile, conferințele, propunerile de politici și planurile de acțiune vor include accesul la sport și/sau apartenența la structuri sportive sociale ca element cheie pentru analiza fenomenului excluziunii sociale.

(15) Comisia va sugera statelor membre să aibă în vedere sprijinirea prin intermediul programului PROGRESS, precum și prin programul de învățare continuă și programele „Tineretul în acțiune” și „Europa pentru cetățeni”, a acțiunilor de promovare a incluziunii sociale prin sport și de combatere a discriminării în sport. În contextul politicii de coeziune, statele membre ar trebui să ia în considerare rolul sportului în domeniul incluziunii sociale, al integrării și al șanselor egale, ca parte integrantă a activităților de programare aferente Fondului Social European și Fondului European de Dezvoltare Regională, și sunt încurajate să promoveze acțiuni în cadrul Fondului European de Integrare.

Comisia încurajează statele membre și organizațiile sportive să adapteze infrastructura sportivă pentru a putea lua în considerare necesitățile persoanelor cu handicap. Statele membre și autoritățile locale ar trebui să se asigure de faptul că locațiile și dispozitivele destinate activităților sportive sunt accesibile și persoanelor cu handicap. Trebuie să se adopte criterii specifice în vederea asigurării accesului echitabil la activitățile sportive pentru toți copiii și în mod special pentru cei cu handicap. Se va promova formarea supraveghetorilor, a voluntarilor și a personalului de primire din cluburile și organizațiile sportive în vederea bunei întâmpinări a persoanelor cu handicap. În cadrul consultațiilor purtate cu factorii implicați în domeniul sportiv, Comisia are în vedere în mod special menținerea dialogului cu reprezentanții sportivilor cu handicap.

(16) Comisia, în planul său de acțiune privind Strategia Uniunii Europene pentru persoanele cu handicap, va lua în considerare importanța sportului pentru persoanele cu handicap și va sprijini acțiunile întreprinse în acest domeniu de către statele membre.

(17) În cadrul Foi de parcurs privind egalitatea între femei și bărbați pentru perioada 2006 – 2010, Comisia va încuraja abordarea integratoare a problemelor referitoare la egalitatea de șanse pentru femei și bărbați în cadrul tuturor activităților sale legate de sport. Foaia de parcurs va pune accent în mod special pe accesul la activitățile sportive pentru femeile imigrante și cele care aparțin unor minorități etnice, precum și pe accesul femeilor la funcții de decizie în domeniul sportiv și pe publicarea în mijloacele media de materiale referitoare la femeile ce practică activități sportive.

2.6 Consolidarea activităților de prevenire și combatere a rasismului și violenței

Violența în timpul evenimentelor sportive, în mod special pe stadioanele de fotbal, rămâne o problemă îngrijorătoare, care poate îmbrăca diverse forme. Această problemă a depășit

limitele stadioanelor, cuprinzând și zonele orășenești. Comisia s-a angajat să contribuie la prevenirea incidentelor prin promovarea și facilitarea dialogului cu statele membre, organizațiile internaționale (ex. Consiliul Europei), organizațiile sportive, serviciile de ordine publică, precum și cu ceilalți factori implicați (ex. organizațiile de suporter și autoritățile locale). Autoritățile de aplicare a legii nu se pot ocupa în mod special de cauzele implicite ale violenței în sport.

Comisia încurajează, de asemenea, schimbul de bune practici și de informații operaționale cu privire la grupurile de suporter ce prezintă un risc de agresivitate și violență între forțele de poliție și/sau autoritățile din domeniul sportului. Se va acorda o importanță deosebită formării profesionale a polițiștilor în privința gestionării mulțimilor și a huliganismului.

Sportul presupune participarea tuturor cetățenilor, indiferent de sex, vârstă, handicap, religie și credință, orientare sexuală și cadru social sau economic. Comisia a condamnat în mod repetat orice manifestare de rasism și xenofobie, acestea fiind incompatibile cu valorile UE.

(18) Cu privire la atitudinea rasistă și xenofobă, Comisia va continua să promoveze dialogul și schimbul de bune practici în cadrul rețelelor de cooperare existente, precum „Fotbal Împotriva Rasismului în Europa” (FARE).

Comisia recomandă federațiilor sportive să dispună de proceduri de acțiune împotriva abuzurilor de natură rasistă din timpul meciurilor, pe baza inițiativelor existente. Aceasta recomandă, de asemenea, consolidarea dispozițiilor privind discriminarea în acordarea licenței de funcționare pentru cluburile sportive (a se vedea secțiunea 4.7).

Comisia:

(19) Va promova, în conformitate cu normele naționale și cu cele UE aplicabile, schimbul de informații operaționale și de cunoștințe practice și experiență în prevenirea incidentelor de violență și rasism între forțele de aplicare a legii, inclusiv cu organizațiile sportive.

(20) Va analiza posibilitățile de elaborare a unor instrumente legislative și a altor standarde cu aplicare la nivelul UE în vederea prevenirii dezordinii publice în timpul evenimentelor sportive.

(21) Va promova o abordare multidisciplinară de prevenire a comportamentului antisocial, cu accent pe acțiuni socio-educative precum pregătirea suporterilor (activitate de lungă durată, de dezvoltare a unei atitudini pozitive și nonviolente în rândul suporterilor);

(22) Va consolida cooperarea regulată și structurată în rândul serviciilor de aplicare a legii, al organizațiilor sportive și al celorlalte părți implicate;

(23) Va încuraja utilizarea următoarelor programe în vederea contribuirii la prevenirea și combaterea violenței și a rasismului în sport: „Tineretul în acțiune”, „Europa pentru cetățeni”, DAPHNE III, „Drepturi fundamentale și cetățenie” și „Prevenirea și combaterea criminalității”;

(24) Va organiza o conferință la nivel înalt, cu participarea factorilor implicați, în vederea discutării măsurilor de prevenire și combatere a violenței în timpul evenimentelor sportive.

2.7 Difuzarea valorilor noastre în întreaga lume

Sportul poate avea un rol în privința unor diverse aspecte ale relațiilor externe ale UE: ca element al programelor de asistență externă, ca element de dialog cu țările partenere, precum și în cadrul activităților de diplomatie publică ale UE.

Prin intermediul unor acțiuni concrete, sportul deține un potențial considerabil de a reprezenta un instrument de promovare a educației, sănătății, dialogului intercultural și dezvoltării și păcii.

(25) Comisia va promova utilizarea sportului ca instrument în cadrul politicii sale de dezvoltare. În special, aceasta va:

- Promova sportul și educația fizică drept elemente esențiale pentru o educație de calitate și ca modalități de a spori gradul de atractivitate și de frecvență a școlilor.
- Direcționa acțiunile întreprinse către îmbunătățirea accesului fetelor și femeilor la educație fizică și sport, cu obiectivul de a le ajuta să câștige încredere, de a îmbunătăți gradul de integrare socială, a depăși prejudecățile și a promova un stil de viață sănătos, precum și accesul femeilor la educație;
- Sprijini promovarea sănătății, precum și campaniile de sensibilizare prin intermediul sportului.

În elaborarea politicilor sale de dezvoltare, atunci când va aborda tema sportului, UE va depune toate eforturile necesare în crearea de sinergii cu programele existente ale Națiunilor Unite, statelor membre, autorităților locale și organismelor private. Aceasta va pune în aplicare acțiuni care sunt complementare sau inovative cu privire la respectarea programelor și a acțiunilor existente. Memorandumul de înțelegere semnat de Comisie și FIFA în 2006 pentru a transforma fotbalul într-o forță de dezvoltare a țărilor din Africa, Caraibe și Pacific reprezintă un exemplu în acest sens.

(26) UE va include în dialogul politic și de cooperare cu țările partenere, oricând va fi cazul, problemele referitoare la sport precum transferurile internaționale de jucători, exploatarea sportivilor minori, dopajul, spălarea banilor prin intermediul sportului, precum și aspectul securității în timpul evenimentelor sportive majore organizate la nivel internațional.

Procedurile de acordare rapidă a vizelor și cele privind facilitarea imigrației, în special în cazul sportivilor de performanță din țările din afara UE sunt elemente importante în vederea sporirii gradului de atractivitate pe care îl prezintă UE la nivel internațional. În afara procesului actual de încheiere a unor acorduri de facilitare a vizelor cu țări terțe și de consolidarea regimului vizelor aplicabil membrilor familiei olimpice pe parcursul Jocurilor olimpice, UE va trebui să dezvolte (temporar) mecanisme de primire a sportivilor proveniți din țări terțe.

Comisia va acorda o atenție specială sectorului sportiv:

(27) În implementarea Comunicării emise recent privind migrația circulatorie și parteneriatele pentru mobilitate între Uniunea Europeană și țările terțe;

(28) În elaborarea unor scheme armonizate de primire, din motive economice, a unor diverse categorii de cetățeni ai unor țări terțe, în baza Planului de acțiune privind migrația legală.

2.8 Sprijinirea dezvoltării durabile

Practicarea sportului, echipamentele și evenimentele sportive au un impact semnificativ asupra mediului înconjurător. Este importantă promovarea unei gestionări ecologice raționale, capabilă să abordeze, *printre altele*, problemele legate de achizițiile ecologice, de emisiile de gaze cu efect de seră, eficiența energetică, depozitarea deșeurilor și tratarea solului și a apei. Organizațiile sportive europene și organizatorii de evenimente sportive ar trebui să adopte obiective legate de mediul înconjurător în vederea asigurării unei dezvoltări durabile a activităților sale din punct de vedere al protecției mediului. Prin intermediul îmbunătățirii credibilității de care beneficiază cu privire la problemele de mediu, organizațiile responsabile ar putea să se aștepte la anumite avantaje oferite de participarea la găzduirea de evenimente sportive, precum și la beneficii de ordin economic legate de utilizarea rațională a resurselor naturale.

Comisia:

(29) Va utiliza dialogul structurat pe care îl poartă cu organizațiile internaționale și europene, precum și cu alți factori implicați în domeniul sportiv, pentru a-i încuraja, împreună cu membrii acestora, să participe la Schema de eco-management și audit (EMAS) și la cea de acordare a etichetei ecologice comunitare și să promoveze aceste scheme voluntare în timpul principalelor evenimente sportive;

(30) Va promova achizițiile ecologice în cadrul dialogului său politic cu statele membre și cu alte părți interesate;

(31) Va sensibiliza, prin intermediul unor orientări elaborate în cooperare cu părțile implicate relevante (factorii de decizie, IMM-uri, comunitățile locale), cu privire la necesitatea de a conlucra în cadrul unor parteneriate stabilite la nivel regional, în vederea organizării durabile a evenimentelor sportive;

(32) Va considera sportul ca o parte integrantă a componentei „Informare și comunicare” din cadrul noului program LIFE+.

3. DIMENSIUNEA ECONOMICĂ A SPORTULUI

Sportul reprezintă un sector dinamic, cu o dezvoltare rapidă și un impact macro-economic subestimat, un sector care poate contribui la atingerea obiectivelor stabilite în Agenda de la Lisabona cu privire la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă. Acesta poate fi utilizat drept instrument de dezvoltare locală și regională, de regenerare urbană sau de dezvoltare rurală. Sportul beneficiază de sinergii cu sectorul turistic și poate stimula modernizarea infrastructurii, precum și încheierea de noi parteneriate de finanțare a dispozitivelor sportive și recreative.

Cu toate că, în general, lipsesc date precise și comparabile cu privire la ponderea sportului în economie, importanța acestuia este confirmată de studii și analize privind conturile naționale, aspectele economice implicate de evenimentele sportive de mare anvergură, precum și costurile implicate de lipsa activității fizice, inclusiv pentru persoanele în vârstă. Un studiu prezentat în cursul președinției austriece din 2006 a sugerat faptul că sportul a generat, într-un sens mai larg, o valoare adăugată de 407 miliarde de euro în anul 2004, reprezentând 3,7% din PIB-ul UE și a creat locuri de muncă pentru 15 milioane de persoane, reprezentând 5,4% din

forța de muncă⁶. Această contribuție a sportului ar trebui să fie mai bine evidențiată și promovată în cadrul politicilor UE.

O parte din ce în ce mai semnificativă a valorii economice a sportului este legată de drepturile de proprietate intelectuală. Aceste drepturi sunt legate de dreptul de autor, de comunicările comerciale, de mărcile înregistrate, precum și de drepturile privind imaginea și cele de difuzare. Într-un sector care este din ce în ce mai globalizat și mai dinamic, aplicarea eficientă în întreaga lume a drepturilor de proprietate intelectuală devine o parte esențială a funcționării corespunzătoare a aspectelor economice legate de sport. Este, de asemenea, important ca beneficiarii să aibă garanția posibilității de a avea acces de la distanță la evenimentele sportive la nivel transfrontalier în cadrul UE.

Pe de altă parte, cu toate că sportul are în general o pondere importantă în cadrul economiei, vasta majoritate a activităților sportive se desfășoară în cadrul unor structuri nonprofit, dintre care multe depind de sprijinul public pentru a asigura accesul tuturor cetățenilor la activități sportive.

3.1 Orientarea către politici în domeniul sportului care să fie sprijinite cu date

Lansarea acțiunilor politice și cooperarea sporită la nivelul UE pe tema sportului trebuie să fie susținute de o bază solidă de cunoștințe. Calitatea și comparabilitatea datelor trebuie să fie îmbunătățite pentru a permite o planificare strategică mai bună și adoptarea de decizii adecvate în domeniul sportiv.

Factorii implicați la nivel guvernamental și nonguvernamental au solicitat în mod repetat Comisiei să asigure o definiție statistică europeană a sportului și să coordoneze pe baza acesteia eforturile depuse în vederea producerii de statistici sportive și în domenii conexe sportului.

(33) Comisia, în cooperare strânsă cu statele membre, va face demersurile necesare pentru a dezvolta o metodă statistică europeană de măsurare a impactului economic al sportului ca bază a conturilor naționale statistice aferente sportului, care ar putea duce, în timp, la crearea unui cont satelit european pentru sport.

(34) În plus, sondaje specifice domeniului sportiv ar trebui să fie organizate în continuare, cu o frecvență de câțiva ani (ex. sondajele „Eurobarometru”), în mod special în vederea asigurării informațiilor care nu pot fi furnizate pe baza conturilor naționale statistice aferente sportului (ex. ratele de participare, datele privind voluntariatul, etc.).

(35) Comisia va lansa un studiu de evaluare a contribuției directe a sectorului sportiv (din punct de vedere al PIB-ului, al creșterii economice și al ocupării forțelor de muncă) și a celei indirecte (prin intermediul educației, al dezvoltării regionale și al unui grad sporit de atractivitate al UE) cu privire la obiectivele incluse în Agenda de la Lisabona.

(36) Comisia va organiza schimbul de bune practici între statele membre și federațiile sportive cu privire la organizarea de evenimente sportive de mare anvergură, în vederea promovării creșterii economice durabile, a competitivității și ocupării forțelor de muncă.

⁶ D. Dimitrov / C. Helmenstein / A. Kleissner / B. Moser / J. Schindler: *Die makroökonomischen Effekte des Sports in Europa*, Studie im Auftrag des Bundeskanzleramts, Sektion Sport, Wien, 2006

3.2 Crearea unei cadru mai sigur pentru subvențiile publice acordate sectorului sportiv

Organizațiile sportive dispun de numeroase surse de venit, printre care taxele de club și vânzarea de bilete, publicitatea și sponsorizarea, drepturile de difuzare, redistribuirea venitului în cadrul federațiilor sportive, activitățile comerciale, subvențiile publice etc. Cu toate acestea, unele organizații sportive beneficiază de un acces mai rapid la resursele oferite de agenții economici decât celelalte organizații, în ciuda faptului că, în unele cazuri, există un sistem de redistribuire care funcționează în mod corespunzător. În sportul practicat la un nivel începător, șansele egale și accesul liber la activitățile sportive poate fi garantat numai prin intermediul unei participări publice corespunzătoare. Comisia recunoaște importanța subvențiilor publice pentru sportul practicat la nivel începător, precum și pentru activitățile sportive deschise participării tuturor și se pronunță în favoarea acordării acestor subvenții, cu condiția ca acestea să fie acordate în conformitate cu legislația comunitară.

În multe state membre, sportul este parțial finanțat prin intermediul unei taxe sau al unui impozit asupra jocurilor de noroc sau a serviciilor de loterie organizate de stat sau autorizate de acesta. Comisia invită statele membre să încerce să elaboreze modalități optime de menținere și dezvoltare a unui model de finanțare mai durabil prin intermediul căruia să se acorde un sprijin pe termen lung organizațiilor sportive

(37) Pentru a contribui la elaborarea modelului de finanțare a sportului, Comisia va efectua un studiu independent referitor la finanțarea, atât din partea sectorului public cât și a celui privat, a sportului practicat la nivel începător și a activităților sportive deschise participării tuturor în statele membre și la impactul schimbărilor actuale din acest domeniu.

În domeniul impozitării indirecte, legislația UE cu privire la TVA este stabilită în Directiva 2006/112/CE a Consiliului, al cărei scop este de a asigura faptul că aplicarea legislației statelor membre cu privire la TVA nu denaturează concurența și nu împiedică libera circulație a bunurilor și serviciilor. Această directivă stipulează posibilitatea ca statele membre să aplice scutirea de TVA pentru anumite servicii legate de sport, precum și cea de a aplica rate reduse, în cazurile în care scutirea menționată anterior nu poate fi aplicată.

(38) Având în vedere rolul important pe care sportul îl are în societate, precum și ancorarea acestuia în mediul local, Comisia va susține menținerea posibilității actuale de practicare a unor rate reduse ale TVA în cazul sportului.

4. ORGANIZAREA SPORTULUI

Dezbaterea politică pe tema sportului în Europa acordă adesea o importanță considerabilă așa-numitului „model sportiv european”. Comisia consideră că anumite valori și tradiții ale sportului european ar trebui să fie promovate. Având în vedere diversitatea și complexitatea structurilor sportive europene, aceasta consideră totuși că ar fi nerealist să se încerce definirea unui model unic de organizare a sportului în Europa. De asemenea, evenimentele sociale și economice înregistrate în majoritatea statelor membre (creșterea nivelului de comercializare, provocările cu care se confruntă cheltuielile publice, creșterea numărului de participanți în timp ce personalul voluntar rămâne constant) au adus cu sine noi provocări cu care se confruntă organizațiile sportive din Europa. Apariția unui nou factor implicat (participanții din afara disciplinelor organizate, a cluburilor sportive profesioniste etc.) ridică noi semne de întrebare cu privire la guvernare, democrație și reprezentare a intereselor în cadrul mișcării sportive.

Comisia poate avea un rol de încurajare a partajării bunelor practici în domeniul guvernării sportului. Aceasta poate, de asemenea, sprijini dezvoltarea unui set comun de principii de bună guvernare în sport, precum transparența, democrația, responsabilitatea și reprezentarea factorilor implicați (asociații, federații, sportivi, cluburi, ligi, suporteri etc.). În acest sens, Comisia va utiliza rezultatul acțiunilor deja întreprinse⁷. Trebuie acordată atenție și reprezentării femeilor în cadrul funcțiilor de administrare și conducere.

Comisia recunoaște autonomia organizațiilor sportive și a structurilor reprezentative (precum ligile). De asemenea, Comisia recunoaște faptul că guvernarea este, în principal, un element ce intră în responsabilitatea organismelor de guvernare a domeniului sportiv și doar într-o anumită măsură în responsabilitatea statelor membre și a partenerilor sociali. Cu toate acestea, dialogul cu organizațiile sportive a adus în atenția Comisiei anumite domenii care sunt abordate în cele ce urmează. Comisia consideră că majoritatea provocărilor întâmpinate pot fi abordate prin intermediul unei autoreglementări care să ia în considerare principiile bunei guvernări, cu condiția ca legislația UE să fie respectată și este dispusă să asigure un rol de facilitare sau, dacă este cazul, să întreprindă acțiuni.

4.1 Specificitatea sportului

Activitățile sportive intră sub incidența legislației UE. Acest lucru este specificat, în detaliu, în Documentul de lucru al Comisiei și în anexele acestuia. Legea concurenței și dispozițiile privind piața internă se aplică în domeniul sportiv în măsura în care acesta este văzut ca o activitate economică. Sportul face, de asemenea, obiectul unor aspecte importante ale legislației UE, precum interzicerea discriminării din pricina naționalității, dispozițiile referitoare la cetățenia persoanelor din Uniunea Europeană și la egalitatea între femei și bărbați din punct de vedere al ocupării forțelor de muncă.

În același timp, sportul prezintă câteva caracteristici specifice, care sunt adesea menționate sub denumirea de „specificitate a sportului”. Specificitatea sportului european poate fi abordată din două puncte de vedere:

- Specificitatea activităților sportive și a regulilor sportului, precum competițiile organizate în mod separat pentru bărbați și femei, limitarea numărului de participanți, sau necesitatea de a păstra incertitudinea cu privire la rezultatele competițiilor, precum și de a menține un echilibru concurențial între cluburile participante la aceeași competiție;
- Specificitatea structurii sportive, luând în considerare în special autonomia și diversitatea organizațiilor sportive, o structură piramidală a competițiilor începând cu nivelul începător și până la cel de performanță și mecanisme de solidaritate organizată între diferitele niveluri și operatori, organizarea activităților sportive la nivel național, precum și principiul existenței unei singure federații pentru fiecare sport în parte;

Jurisprudența instanțelor europene și deciziile Comisiei Europene arată faptul că specificitatea sportului a fost recunoscută și luată în considerare și oferă orientări cu privire la modul în care legislația UE se aplică în domeniul sportului. În conformitate cu jurisprudența stabilită, specificitatea sportului va continua să fie recunoscută, dar nu va putea fi interpretată într-un astfel de mod încât să justifice derogarea de la aplicarea legislației UE.

⁷ Ex. conferința intitulată „Regula jocului”, organizată în 2001 de FIA (Federația Internațională de Automobilism) și EOC (Forul Olimpic European), precum și studiului independent privind sportul european efectuat în 2006.

Conform explicațiilor detaliate din documentul de lucru al Comisiei și anexele acestuia, există norme de organizare a activităților sportive care – pe baza obiectivelor legitime urmărite – foarte probabil nu vor aduce atingere dispozițiilor anti-trust prevăzute în Tratatul CE, cu condiția ca efectele anti-concurențiale ale acestora, în cazul în care se produc astfel de efecte, să fie inerente și proporționale cu obiectivele urmărite. Exemple de astfel de norme ar fi „regulile jocului” (ex. regulile ce stabilesc durata meciurilor sau numărul de jucători de pe teren), regulile privind criteriile de selecție pentru competițiile sportive, regulile aplicabile „pe teren propriu și în deplasare”, regulile ce interzic proprietatea cumulativă în cadrul competițiilor organizate la nivel de club, regulile referitoare la componența echipelor naționale, regulile anti-dopaj și cele referitoare la perioadele de transfer.

Cu toate acestea, în privința aspectelor normative ale sportului, evaluarea compatibilității dintre anumite reguli sportive și legislația UE privind concurența poate fi realizată numai de la caz la caz, după cum a fost confirmat recent de către Curtea Europeană de Justiție prin sentința sa din cazul Meca-Medina.⁸ Curtea a furnizat o clarificare referitoare la impactul legislației UE asupra normelor sportive. Aceasta a respins noțiunea de „reguli pur sportive” ca fiind irelevantă pentru aspectul aplicabilității regulilor concurențiale UE în sectorul sportiv.

Curtea a recunoscut faptul că specificitatea sportului trebuie să fie luată în considerare în sensul că efectele restrictive asupra concurenței, care sunt inerente organizării și desfășurării corespunzătoare a sportului de competiție, nu aduc atingere regulilor concurențiale UE, cu condiția ca aceste efecte să fie proporționale cu interesul sportiv legitim urmărit. Necesitatea verificării proporționalității implică nevoia de a lua în considerare caracteristicile individuale ale fiecărui caz. Această necesitate nu permite formularea unor orientări generale privind aplicarea legislației concurențiale în sectorul sportiv

4.2 Libera circulație și naționalitatea

Organizarea activităților sportive și a competițiilor la nivel național aparține de cadrul istoric și cultural în care se înscrie abordarea europeană a sportului și corespunde exigențelor cetățenilor europeni. În mod special, echipele naționale au un rol esențial nu numai din punct de vedere al identității ci și în vederea asigurării solidarității cu activitățile sportive practicate de începători și din acest motiv sunt demne a fi sprijinite.

Discriminarea pe motive de naționalitate este interzisă prin Tratat, care stabilesc dreptul oricărui cetățean al Uniunii de a circula liber și a se stabili pe teritoriul statelor membre. Tratatul are drept scop, de asemenea, eliminarea oricărei discriminări bazate pe naționalitate a persoanelor ce lucrează în statele membre, din punct de vedere a ocupării, remunerării și a altor condiții de muncă și de angajare. Aceleași interdicții sunt aplicate pentru discriminarea bazată pe naționalitate în cazul furnizării de servicii. În plus, apartenența la cluburile sportive în calitate de membru și participarea la competiții sunt factori relevanți de promovare a integrării rezidenților în societatea țării care îi găzduiește.

Tratamentul echitabil se referă și la cetățenii statelor care au semnat acorduri cu UE conținând clauze nondiscriminatorii și care sunt angajați în mod legal pe teritoriul statelor membre.

(39) Comisia invită statele membre și organizațiile sportive să trateze problema discriminării
--

⁸ Cazul C-519/04P, *Meca Medina v. Comisie*, ECR 2006, I-6991. Pentru mai multe detalii, a se consulta documentul de lucru al Comisiei.

bazate pe naționalitate în cadrul tuturor sporturilor. Aceasta va combate discriminarea în sport prin intermediul dialogului politic cu statele membre, al recomandărilor, dialogului structurat cu factorii implicați în domeniul sportiv, precum și al procedurilor de încălcare a dreptului comunitar, dacă este cazul.

Comisia își reafirmă intenția de acceptare a unor restricții limitate și proporționale (în conformitate cu dispozițiile Tratatului UE referitoare la libera circulație și cu sentințele Curții Europene de Justiție) cu principiul liberei circulații, în mod special cu referire la:

- Dreptul de a selecta atleți naționali pentru participarea la competițiile destinate echipelor naționale;
- Necesitatea de a limita numărul participanților într-o competiție;
- Stabilirea de termene limită pentru transferul jucătorilor în cazul sporturilor de echipă.

(40) În ceea ce privește accesul persoanelor de naționalitate străină la competițiile individuale, Comisia intenționează să lanseze un studiu prin care să se analizeze toate aspectele acestei probleme complexe.

4.3 Transferurile

În absența regulilor privind transferul, recrutarea de către cluburi a unor jucători pe parcursul unui anumit sezon de competiții în scopul învingerii competitorilor poate afecta integritatea competițiilor sportive. În același timp, orice regulă privind transferul de jucători trebuie să respecte legislația UE (dispozițiile privind concurența și normele privind libera circulație a lucrătorilor).

În anul 2001, în contextul investigațiilor referitoare la un caz de presupuse atingeri aduse legislației CE privind concurența și în urma unor discuții purtate cu Comisia, autoritățile din domeniul fotbalului și-au asumat sarcina de a revizui regulamentele FIFA privind transferurile interne de fotbaliști, pe baza unor compensații acordate pentru costurile de antrenament acoperite de cluburile sportive, crearea unor perioade de transfer, protejarea educației școlare a jucătorilor minori și garantarea accesului la instanțele judecătorești naționale.

Comisia consideră că un astfel de sistem constituie un exemplu de bune practici care asigură un echilibru concurențial între cluburile sportive și care au în vedere, în același timp, exigențele legislației UE.

Transferul de jucători aduce în discuție și preocupările legate de legalitatea circuitelor financiare implicate. În vederea sporirii gradului de transparență a circuitelor financiare legate de transferuri, o soluție eficace ar putea fi cea a existenței unui sistem de informare și verificare referitor la transferuri. Comisia consideră că un astfel de sistem ar trebui să îndeplinească numai o funcție de control; tranzacțiile financiare ar trebui să fie efectuate în mod direct de părțile implicate. În funcție de sport, sistemul ar putea fi gestionat de organizația sportivă europeană implicată, sau prin intermediul sistemelor de informare și verificare din statele membre.

4.4 Agenții de jucători

Dezvoltarea unei piețe cu adevărat europene destinate jucătorilor și creșterea salariilor jucătorilor în anumite sporturi a dus la dezvoltarea activităților efectuate de agenții de jucători. Din pricina complexității din ce în ce mai pronunțate a cadrului legal, mulți jucători (dar și multe cluburi sportive) solicită serviciile unor agenți în vederea negocierii și semnării contractelor.

Există rapoarte cu privire la practicile defectuoase ale unor agenți, acestea ducând la cazuri de corupție, spălare a banilor și exploatare a jucătorilor minori. Aceste practici dăunează sportului în general și aduc în discuție probleme grave de gestionare. Sănătatea și siguranța jucătorilor, în special a celor ce nu au ajuns la vârsta majoratului, trebuie să fie protejate și trebuie să se acționeze împotriva tuturor formelor de infraționalitate.

În plus, activitatea agenților din diferite state membre intră sub incidența unor regulamente diferite. Unele state membre au introdus o legislație specifică referitoare la agenții de jucători, în timp ce în alte state membre legislația aplicabilă este, în general, cea referitoare la agențiile de ocupare a forței de muncă, dar care include și referiri la agenții de jucători. În plus, unele federații internaționale (FIFA, FIBA) au adoptat propriile lor regulamente.

Din aceste motive, a fost solicitat în repetate rânduri Uniunii Europene să reglementeze activitatea agenților de jucători prin intermediul unei inițiative legislative UE.

(41) Comisia va efectua o evaluare a impactului în vederea furnizării unei imagini clare a activităților desfășurate de agenții de jucători în UE, precum și o evaluare a necesității adoptării de acțiuni la nivelul UE, în acest fel analizându-se diferitele opțiuni posibile.

4.5 Protecția minorilor

Exploatarea tinerilor jucători este un fenomen ce continuă să se manifeste. Cea mai gravă problemă este cea a copiilor care nu sunt selectați să participe la competiții și care sunt abandonați într-o țară străină, adesea aceștia ajungând astfel într-o situație de ilegalitate care favorizează exploatarea. Cu toate că, în majoritatea cazurilor, acest fenomen nu se înscrie în cazurile tipice de trafic de persoane, așa cum sunt ele definite în legislație, el este inacceptabil din punct de vedere al valorilor fundamentale recunoscute de UE și de statele membre. Acesta contravine, de asemenea, valorilor sportului. În cadrul legislației statelor membre privind imigrația, trebuie să fie aplicate cu rigurozitate măsuri de protecție referitoare la minorii neînsoțiți. Abuzurile sexuale și hărțuirea minorilor în domeniul sportului sunt, de asemenea, fenomene care trebuie să fie combătute.

(42) Comisia va continua să monitorizeze punerea în aplicare a legislației UE, în special a Directivei privind protecția tinerilor la locul de muncă. Comisia a lansat recent, în completarea monitorizării pe care o efectuează asupra punerii în aplicare a directivei, un studiu privind munca depusă de copii. În elaborarea acestui studiu va fi abordată și problema tinerilor jucători care intră sub incidența directivei menționate anterior.

(43) Comisia va propune statelor membre și organizațiilor sportive să coopereze în domeniul protecției integrității morale și fizice a tinerilor prin intermediul diseminării de informații cu privire la legislația în vigoare, al stabilirii de standarde minime și al schimbului de bune practici.

4.6 Corupția, spălarea banilor și alte forme de criminalitate financiară

Corupția, spălarea banilor și alte forme de criminalitate financiară afectează sportul la nivel local, național și internațional. Având în vedere desfășurarea frecventă de activități sportive la nivel internațional, corupția din acest sector are adesea un caracter transfrontalier. Problemele legate de corupție la nivel european trebuie să fie abordate la același nivel. Mecanismele UE de combatere a spălării banilor ar trebui să fie aplicate și în sectorul sportiv.

(44) Comisia va sprijini parteneriatele între sectorul public și cel privat atunci când acestea sunt în favoarea sportului, precum și activitatea autorităților din domeniul combaterii corupției, care vor identifica acele aspecte ale sectorului sportiv care constituie părți vulnerabile din punct de vedere al corupției. Aceasta va oferi, de asemenea, asistență în privința elaborării de strategii eficiente de prevenire și de combatere a corupției.

(45) Comisia va continua să monitorizeze punerea în aplicare a legislației UE de combatere a spălării banilor în statele membre, cu privire la sectorul sportiv.

4.7 Sisteme de acordare a licențelor pentru cluburi

Comisia recunoaște utilitatea existenței unor sisteme corespunzătoare de acordare a licențelor pentru cluburile profesionale la nivel european și național, ca și instrumente de promovare a unei bune gestionări a sectorului sportiv. Aceste sisteme trebuie să fie conforme cu dispozițiile referitoare la concurență și la piața internă și nu pot depăși limitele acțiunilor necesare pentru realizarea unui obiectiv legitim privind organizarea și gestionarea corectă a sectorului sportiv.

Eforturile trebuie să se concentreze asupra punerii în aplicare și a consolidării sistemelor de acordare a licențelor. În cazul fotbalului, domeniu pentru care în viitorul apropiat un sistem de acordare a licențelor va deveni obligatoriu în vederea înscrierii cluburilor în competițiile europene, acțiunile întreprinse trebuie să se concentreze asupra promovării și încurajării utilizării sistemelor de acordare a licențelor la nivel național.

(46) Comisia va promova dialogul cu organizațiile sportive în vederea abordării aspectului punerii în aplicare și al consolidării sistemelor autonome de acordare a licențelor.

(47) Începând cu domeniul fotbalului, Comisia intenționează să organizeze o conferință cu UEFA, EPFL (Liga profesionistă europeană de fotbal), Fifpro, asociațiile naționale și ligile naționale pe tema sistemelor de acordare a licențelor precum și a celor mai bune practici în acest domeniu.

4.8 Mijloace de comunicare

Aspectele legate de relația dintre sectorul sportiv și mijloacele de comunicare în masă cu privire la sport (în mod special televiziunea) au căpătat o importanță crucială deoarece drepturile de televizare acordate canalelor TV reprezintă prima sursă de venit pentru sportul profesionist din Europa. Pe de altă parte, drepturile de difuzare a evenimentelor sportive reprezintă o sursă importantă de conținut pentru materialele difuzate de mulți operatori din domeniul comunicării.

Sportul a reprezentat o forță motrice ce a facilitat apariția unor noi mijloace de comunicare, precum și a serviciilor de televiziune interactive. Comisia va continua să sprijine dreptul la informare și accesul liber al cetățenilor la evenimentele sportive difuzate, acestea reprezentând un element cu un interes deosebit și o importanță majoră pentru societate.

Aplicarea dispozițiilor privind concurența stipulate în Tratatul CE în cazul vânzării drepturilor de difuzare a evenimentelor sportive ia în considerare anumite caracteristici specifice acestui domeniu. Drepturile de difuzare a evenimentelor sportive sunt uneori vândute în mod colectiv de către o asociație sportivă în numele unor cluburi individuale (spre deosebire de comercializarea drepturilor în mod individual de către cluburi). Deoarece vânzarea colectivă a drepturilor de difuzare pune în discuție probleme legate de concurență, Comisia a acceptat aplicarea acestui tip de comercializare, sub rezerva unor condiții. Vânzarea colectivă se poate dovedi a fi importantă în redistribuirea veniturilor și poate fi, în acest sens, un instrument de creare a solidarității în cadrul disciplinelor sportive.

Comisia recunoaște importanța unei redistribuiri echitabile a veniturilor între cluburi, incluzându-le și pe cele de mici dimensiuni, precum și între sportul profesionist și cel destinat amatorilor.

(48) Comisia recomandă organizatorilor de evenimente sportive să acorde atenția cuvenită creării și menținerii mecanismelor de solidaritate. În domeniul drepturilor de difuzare a evenimentelor sportive prin mijloacele de comunicare în masă, aceste mecanisme pot apărea sub forma unui sistem de vânzare colectivă a drepturilor de difuzare sau, în mod alternativ, a unui sistem de vânzare individuală de către cluburi, în ambele cazuri aceste sisteme fiind legate de un mecanism de solidaritate corespunzător.

5. CONTINUARE

Comisia va asigura continuarea inițiativelor menționate în prezenta Carte albă prin intermediul punerii în aplicare a unui dialog structurat cu factorii implicați în domeniul sportiv, prin cooperarea cu statele membre și promovarea dialogului social în sectorul sportiv.

5.1 Dialogul structurat

Sportul european se caracterizează printr-o multitudine de structuri complexe și diversificate care beneficiază de un statut juridic diferit, precum și de diverse niveluri de autonomie în statele membre. Spre deosebire de alte sectoare și datorită caracteristicilor proprii sportului organizat, structurile sportive europene sunt, de regulă, mai puțin dezvoltate decât structurile sportive de la nivelul național și internațional. În plus, sportul european este organizat, în general, în conformitate cu structurile continentale și nu la nivelul UE.

Factorii implicați sunt de acord cu faptul că, din punct de vedere al contribuției la dezbateră purtată la nivel european pe tema sportului, Comisia poate avea un rol important prin furnizarea unei platforme de dialog cu factorii implicați în domeniul sportiv. Consultarea amplă a „părților interesate” constituie una din îndatoririle Comisiei, conform dispozițiilor Tratatelor.

Având în vedere cultura sportivă complexă și diversificată din Europa, Comisia intenționează să asigure implicarea în dialogul structurat îndeosebi a următorilor factori:

- Federațiile sportive europene;
- Organizațiile tutelare sportive europene, în mod special Forul Olimpic European (EOC), Comitetul Paralimpic European (EPC) și organizațiile sportive nonguvernamentale europene;

- Organizațiile tutelare sportive naționale și comitetele paralimpice și olimpice naționale;
- Alți factori implicați în domeniul sportului care sunt reprezentați la nivel european, inclusiv partenerii sociali;
- Alte organizații europene și internaționale, în mod special structurile din domeniul sportului instituite în cadrul Consiliului Europei și al organismelor Organizației Națiunilor Unite, precum UNESCO și OMS.

(49) Comisia intenționează să organizeze dialogul structurat după cum urmează:

- Forumul sportiv UE: o reuniune anuală a tuturor părților interesate din domeniul sportiv;
- Discuții tematice purtate cu un număr limitat de participanți.

(50) Comisia va avea în vedere, de asemenea, promovarea unui grad mai înalt de vizibilitate în cadrul evenimentelor sportive. Comisia sprijină dezvoltarea continuă a inițiativei privind Capitalele europene ale sportului.

5.2 Cooperarea cu statele membre

Cooperarea la nivelul UE pe tema sportului între statele membre se desfășoară în cadrul unor reuniuni ministeriale informale, precum și la nivelul administrativ, prin intermediul reuniunilor la care participă directorii responsabili de domeniul sportiv. În 2004, miniștrii europeni cu portofolii în domeniul sportului au adoptat o ordine de zi recurentă, prin care sunt definite temele prioritare de discuție între statele membre cu privire la sport.

(51) În vederea abordării aspectelor menționate în prezenta Carte albă, Comisia propune consolidarea cooperării existente între statele membre și Comisie.

Pe baza unei propuneri din partea Comisiei, statele membre ar putea intenționa să consolideze mecanismul ordinii de zi recurente, de exemplu:

- Să definească, de comun acord, prioritățile pentru cooperarea în domeniul sportului;
- Să aducă în mod regulat la cunoștința miniștrilor UE cu portofoliu în domeniul sportului informații cu privire la evoluțiile înregistrate.

O cooperare mai strânsă va necesita organizarea în mod regulat a unor reuniuni la care să participe miniștrii cu portofoliu în domeniul sportului și directorii responsabili de acest sector, în cadrul fiecărei președinții, această necesitate trebuind să fie avută în vedere în cadrul președințiilor ce se vor succeda pe parcursul următoarelor 18 luni.

(52) Comisia va raporta, prin intermediul mecanismului ordinii de zi recurente, cu privire la punerea în aplicare a planului de acțiune „Pierre de Coubertin”.

5.3 Dialogul social

Având în vedere provocările din ce în ce mai numeroase cu care se confruntă gestionarea sportului, dialogul social la nivel european poate contribui la soluționarea preocupărilor comune ale angajatorilor și sportivilor, inclusiv în privința acordurilor referitoare la relațiile

de angajare și condițiile de muncă din acest sector, în conformitate cu dispozițiile Tratatului CE.

Comisia sprijină proiecte de consolidare a dialogului social în sectorul sportiv, în general, precum și în sectorul fotbalului. Aceste proiecte au creat o bază pentru dialogul social la nivel european și consolidarea organizațiilor existente la nivel european. Comisia poate institui, în urma unei cereri comune din partea partenerilor sociali, un Comitet sectorial pentru dialog social. Comisia consideră că dialogul social la nivel european în sectorul sportiv sau în subsectoarele acestuia (ex. fotbal) reprezintă un instrument care ar putea permite partenerilor sociali să contribuie într-un mod activ și participativ la definirea relațiilor de angajare și a condițiilor de muncă. În acest domeniu, dialogul social ar putea facilita și stabilirea de comun acord a unor coduri de conduită sau a unor carte, prin care ar putea fi abordate aspecte legate de formare, de condițiile de muncă sau de protecția tinerilor.

(53) Comisia încurajează toate eforturile care pot contribui la instituirea unui Comitet sectorial pentru dialog social în sectorul sportului. Aceasta va continua să acorde sprijin atât angajatorilor cât și angajaților și va purta un dialog deschis pe această temă cu toate organizațiile sportive.

Sprijinul pe care statele membre ar trebui să-l acorde prin intermediul Fondului Social European la construirea capacității și efectuarea de activități comune ale partenerilor sociali în regiunile de convergență ar trebui să fie utilizat și în vederea construirii capacității partenerilor sociali din sectorul sportului.

6. CONCLUZIE

Cartea albă prevede acțiuni ce urmează a fi puse în aplicare sau sprijinite de către Comisie. Toate aceste acțiuni alcătuiesc împreună planul de acțiune „Pierre de Coubertin”, care va orienta, pe parcursul anilor următori, activitățile Comisiei legate de domeniul sportului.

Cartea albă a beneficiat pe deplin de posibilitățile oferite de Tratatul în vigoare. Consiliul European din iunie 2007 a stabilit mandatul Conferinței interguvernamentale, în care este prevăzut faptul că o dispoziție a Tratatului este consacrată sportului. Dacă va fi necesar, Comisia poate reveni asupra acestui aspect și indica măsurile suplimentare ce vor trebui adoptate în contextul unei noi dispoziții a Tratatului.

Comisia va organiza în toamna anului 2007 o conferință de prezentare a Cărții albe către factorii implicați în domeniul sportului. Concluziile elaborate în urma acestei conferințe vor fi prezentate, până la sfârșitul anului 2007, miniștrilor UE cu portofoliu în domeniul sportului. Cartea albă va fi, de asemenea, prezentată Parlamentului European, Comitetului Regiunilor și Comitetului Economic și Social.